

## ÎN C H E I E R E

28 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Maria Covalciuc și reprezentantul acesteia, avocatul Mariana Botnari, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr. 21 împotriva Galinei Rașceva și Mariei Covalciuc cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2015,

### c o n s t a t ă:

La data de 30 noiembrie 2012, ÎMGFL nr. 21 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Galinei Rașceva și Mariei Covalciuc cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, pîrîtele domiciliază în apartamentul nr. 4 din str. Calea Orheiului, 95, mun. Chișinău.

Susține că pîrîtele au beneficiat de servicii comunale în volum complet, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Afirmă că, din cauza neonorării obligațiilor, rezultate din neachitarea bonurilor de plată pentru serviciile comunale și, anume, deservirea blocului locativ, transportarea deșeurilor, deservirea echipamentului tehnic și energie termică, s-a acumulat o datorie pentru aceste servicii în sumă de 15482,46 lei pentru perioada ianuarie 1999-august 2012.

Invocă că, pîrîtele refuză benevol să achite datoria enunțată.

Solicită încasarea în mod solidar de la pîrîte a datoriei în sumă de 15482,46 lei și a taxei de stat în sumă de 270 de lei.

Ulterior, ÎMGFL nr. 21 a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitînd introducerea în proces a ÎM „Infocom” în calitate de intervenient accesoriu și încasarea în mod solidar de la pîrîte a datoriei pentru serviciile locativ-comunale în sumă de 15482,46 lei și a taxei de stat în sumă de 270 de lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 iulie 2014 s-a admis acțiunea și s-a încasat în mod solidar de la Galina Rașceva și Maria Covalciuc în beneficiul ÎMGFL nr. 21 suma de 15482,46 lei, cu titlu de datorie și suma de 464,47 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, în total suma de 15946,93 lei.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin aplicarea art. 59 și 60 din Codul cu privire la locuințe, pct. 10, 17 și 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 ianuarie 2002 și art. 267, 271, 512 și 572 din Codul civil.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2015 s-a respins apelul declarat de avocatul Mariana Botnari în interesele Mariei Covalciuc și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 24 septembrie 2015, Maria Covalciuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sînt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele judecătorești nu au dat apreciere cuvenită probelor prezentate.

La data de 30 septembrie 2015, reprezentantul Mariei Covalciuc, avocatul Mariana Botnari a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea parțială a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel este ilegală, deoarece instanța de apel a încălcat normele de drept material.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile au fost depuse în termen, or, din materialele pricinii nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurenței și reprezentantului acesteia a deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

De asemenea, completul consideră că, recursurile declarate de Maria Covalciuc și reprezentantul acesteia, avocatul Mariana Botnari nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentul invocat în recurs precum că, instanțele judecătorești nu au dat apreciere cuvenită probelor prezentate nu poate fi reținut, deoarece este declarativ. Completul Colegiului notează că, instanțele de judecată se bucură de o marjă de apreciere a mijloacelor de probă, ultimele neavând o forță juridică prestabilită, iar la adoptarea hotărîrii judecătorești, acestea urmează a fi apreciate în baza principiului intimei convingeri și liberei aprecieri a probelor.

Nu poate fi reținut nici argumentul invocat în recurs precum că, instanța de apel a încălcat normele de drept material, deoarece în speță au fost aplicate elocvent normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil.

Astfel, instanța de recurs notează că, Maria Covalciuc și reprezentantul acesteia, avocatul Mariana Botnari nu au invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererilor de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursuri nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Maria Covalciuc și reprezentantul acesteia, avocatul Mariana Botnari ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

#### d i s p u n e:

Recursurile declarate de Maria Covalciuc și reprezentantul acesteia, avocatul Mariana Botnari se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,  
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari